

Föreningen Islandssamlarna
c/o Tore Runeborg
Birger Jarlsgatan 66, 2 tr.
114 20 STOCKHOLM

Rapport september 1981
(Nr 47)

Kära Vänner!

Denna gång måste vi försaka vår käre sekreterares, Tore Runeborgs, vanliga trevliga inledning och swahili-lektion, för tyvärr ligger vännen Tore sjuk och har inte orkat skriva inledningen. Han hälsar så hjärtligt och vi är säkra på att han får en riktigt varm och hjärtlig hälsning tillbaka från var och en av Er med tillönskan om bättring.

Vi kan berätta att arbetet med stämpelhandboken alltjämt går framåt och att bokens färdigställande nu äntligen nalkas. Det är ju Tore Runeborg, Thór Thorsteins och Pelle Hanner som främst gjort och gör jobbet men med flera synnerligen aktiva andra medarbetare, bland vilka främst må nämnas Folmer Østergaard. Men vänta Er inte att få se boken tryckt under det närmaste halvåret.

I denna rapport talar vi bl.a. om några stora auktioner ute i världen men vi ber Dig att inte för deras skull glömma bort vår egen föreningsauktion i höst utan bums sända in det material Du vill sälja - se längre fram. Våra auktioner är förstas av mera blygsamt format men våra villkor de gynnsammaste som finns och i dem vänder Du Dig till den mest koncentrerade skara av Islands-samlare som Du kan nå någonstans.

Några medlemmar har från kassören mottagit individuell påminnel- se om årsavgiften för 1981 men ännu ej betalt, då detta skrivs. De påminnes härigenom och beviljas ännu två veckors respit innan strykningen i medlemsförteckningen sker.

Vi är mycket glada för det beröm som vi då och då får från våra medlemmar för rapporterna, bl.a. i samband med avgiftsbetal- ningarna. En medlem, Jón Adalsteinn Jónsson, har också gett oss offentligt beröm i en artikel i frimärksspalten i Reykjavík- tidningen Morgunbladid (10 juni i år). Den handlar främst om Grúsk, isländska filatelistförbundets tidskrift, som med rätta får beröm av Jón Adalsteinn. Men han nämner också våra rappor- ter i detta sammanhang och rekommenderar isländska samlare att gå in som medlemmar i Islandssamlarna, "om icke för annat så för att genom deras rapporter få läsa mycket intressanta saker om isländska frimärken och stämplor". Vi tackar för rekomen- dationen.

I denna rapport kan Ni för ovanlighetens skull även läsa ett avsnitt om DVI:s filateli. Det är Sven Åhman som lämnat bi- draget. Tyvärr samlar ingen av oss i redaktionen DVI, varför vi har svårt att skriva om detta område.

Var hjärtligt hälsade till höstens arbete och till våra samman- komster. Och Du som bor utanför Stockholms- och Göteborgsom- rådena och därför är berättigad till den lägre avgiften, Du skall inte känna Dig utestängd från våra möten för den skull. Vi blir alltid så glada då vi får besök från "världen i övrigt".

Vice ordföranden
(vikarierande redaktör)

Föreningens
adress

Fast föreningens riktiga adress är den Du finner överst på rapportens första sida, finner Du en annan stämplad utanpå kuvertet. Postens nya bestämmelser för "föreningsbrev" kräver att kuvertet förses med avsändaradress. Vi har därvid valt att använda vår ordförandes, Bernhard Beskows, adress i Brottbys för att avlasta sekreteraren besväret med de kuvert som då och då kommer tillbaka som obeställbara, vilket oftast beror på att vi inte fått vederbörlig adressändringsuppgift. Vill Du skriva till föreningen bör Du använda adressen på sid. 1 (betr. adressändringar i höst, se dock nedan).

Din adress

Det händer som sagt ibland att vi inte får in adressändringar från medlemmar som flyttat. Eftersom vi före nästa utsändning skall göra i ordning en helt ny uppsättning av adressetiketter, är vi denna gång speciellt angelägna att snabbt få in alla uppgifter om adresser eller annat, som inte stämmer med etiketterna. (Följande medlemmar, som vid denna utsändning har rättelser på sina etiketter gjorda med bläck av oss behöver inte meddela oss, om rättelsen är riktig: 23S, 285, 319G, 348, 360G, 369G, 394G, 458, 467, 478, 490G, 519, 546G.) Adressändring sändes lämpligen till föreningens kassör Per Hanner, Wittstocksgatan 2, 115 24 Stockholm. Är Du medlem i Göteborgsklubben, underätta lämpligen även dess kassör, som är Tom Rinman, Gitarrgatan 1, 421 41 Västra Frölunda.

Rättelser av
rapport 46

I förra rapporten insmög sig två små fel, som vi skall be att få rätta:

- på första sidan, rad 7 nedifrån, angavs Drottninggatan 54 som adress för Stockholms sammanträdeslokal. Det rätta numret är 56, se även nedan.
- På sid. 5 rad 2 nämndes Seydisfjördur men rätt plats var Siglufjördur.

Höstens
återstående
sammanträden

Stockholm. Lokal Tony Bjellefors' kontor, Drottninggatan 56,
4 tr. Tid kl. 19.30.

Tisdagen den 13 oktober

Onsdagen den 18 november: Visning av auktionsobjekten.

Onsdagen den 25 november: Höstauktionen (se även nedan)

Tisdagen den 8 december

Göteborg. Lokal Danska Sjömanskyrkan, Drottninggatan 17-19.
Tid kl. 19.30 den andra och fjärde onsdagen i månaden. Betr. program etc. se annons i Göteborgs-Posten söndagen före mötesdagen. - Visning av auktionsobjekten i Göteborg på mötet den 11 november.

Höstens
auktion

hålls på Stockholms-avdelningens lokal den 25 november kl. 19.30. Betr. visningarna, se ovan.

Alla anvisningar för inlämnare samt uppgifter om villkoren finner Du i förra rapporten. Dina objekt sänder Du till auktionskommitténs ordförande, Christer Engström, Anhaltsvägen 40, 191 40 SOLLENTUNA och vill Du fråga honom om något betr. inlämningen är hans bostadstelefon 08/35 51 58.

Auktionskommittén vill ha mycket mera material än vad som hittills kommit in för att kunna ordna en bra auktion. Gör därför genast slag i saken och sänd Ditt material till Christer. Bra objekt - särskilt i prisklassen från 50 - 2000 kr - går ju fint på föreningens auktioner och provisionen är bara 10 % av inlämnaren, ingen av köparen. För att bereda inlämnarna ännu

någon tid har inlämningsfristen förlängts litet, så att absolut sista dagen är måndagen den 5 oktober. Glöm inte att i inlämningslistan ange rätt Facit-pris med hänsyn till de nya tilläggen för postfriskt. (Där Facit anger tillägg för postfriskt med "minst 30 %", räknar Du upp priset med just 30 %.)

De isländska datumblocken

Från Sigurdur Thormar i Reykjavík har (via Engel Angberg) kommit en komplettering av våra tidigare listor på tryckdatum. Denna bekräftar att Facit 597 faktiskt även finns med tryckdatum 1.9.80, vilket i förra rapporten nämndes som ganska osannolikt.

För att de som är intresserade av området inte skall behöva slå i alltför många av rapporterna, tar vi här upp alla ändringar och tillägg vi fått uppgift om efter publiceringen av listan i rapport nr 45 (ändring betr. Facit 543, tillägg betr. övriga).

Facit nr	Valör	Tryckdatum
543	23 kr	27.6.75, 30.6.75
595	160 kr	26.8.80, 27.8.80, 28.8.80, 29.8.80
596	170 kr	14.8.80, 18.8.80, 19.8.80
597	190 kr	20.8.80, 21.8.80, 22.8.80, 1.9.80
600	170 aur	8.10.80, 9.10.80, 10.10.80, 13.10.80, 14.10.80
601	190 aur	10.10.80, 13.10.80, 14.10.80

Höpflugbrev

Folmer Østergaard inrapporterar Balbo-brevet nr 195, som finns i en dansk samling, och antalet kända brev stiger därmed till 92 st.

Nummerstämpelkarusellen - sists ordet ej sagt

Vi skall inte trötta våra medlemmar med en längre ny rapport om "nummerstämpelkarusellen" - den felaktiga utplaceringen 1903 av nummerstämplar i serien 48-58 - som varit en följetong i dessa rapporter och senast togs upp i förra numret. Vi skall bara nämna att Hálfdan Helgasons där refererade försök till lösning tydligen ändå ej kan bli den definitiva. Thór Thorsteins har dubbel bevisning för att Reykjahlíd (som skulle fått nr 52) från början fick nr 55 och inte nr 54, som Hálfdan antog. Därmed har det hela blivit ännu mera komplicerat. Vi hoppas att vår medlem Eysteinn Hallgrímsson, som är en ledande man i frimärksklubben Askja i Húsavík, har entusiasmerat medlemmarna i denna klubb att hjälpa Thór och Hálfdan vidare med problemet, som ju berör postanstalter i Húsavíks närhet.

Utställningar

På den stora frimärksutställningen "WIPA 1981" i Wien erövrade flera av vår föreningsmedlemmar fina utmärkelser för samlingar på föreningens områden. Holger Crafoords klassiska Islands-samling belönades med stort guld, Nils Lundbergs DVI-samling fick guld med hederspris, Ebbe Eldrup erhöll silver med hederspris för sin Islands-samling i ungdomsklassen och Sigurdur Thorsteinsson silver för isländsk flygpost. Vi gratulerar och bugar oss.

I Island är det på senare år minst en utställning om året, och isländska filatelistförbundet (LÍF) hade i år ordnat utställningen GARDAR 81 i Gardabaer, ej långt från Reykjavík, den 12-14 juni. Vi har inte sett någon resultatlista därifrån ännu.

Ny bok om
DVI:s frimärken

Sven Åhman presenterar här en ny bok, som måste intressera
alla som samlar DVI:

En amerikansk handbok över Danska Västindiens postförhållanden, som sedan åtskilliga år är under arbete inom Scandinavian Collectors Club, har nu utkommit med vol. 2 av planerade fyra. Den första volymen häromåret handlade om allmänna postala förhållanden, speciellt brev, och var författad av en enda specialist, Robert G. Stone. I den nya volymen avhandlas alla frimärksemissionerna, från 1856 till 1917, ingående av skilda författare, och fastän den säger sig vilja sammanfatta "alla kända, bevisade och relevanta fakta" rörande DVI-märkena från begynnelsen och tills den danska öbesittningen övertogs av USA, är den mycket mer än bara en kompilation av redan förut publicerade rön.

Denna andra volym är tillägnad DVI-samlarnas grand old man i det danska moderlandet, dr Torben Geill, och utkom i tid för att ett första exemplar skulle kunna överlämnas till denne på hans 85-årsdag den 14 augusti 1981. Det dröjer förmodligen till oktober innan den del av upplagan, som är avsedd att distribueras i Europa, kommer fram. Den danska firman AFA, Aarhus Frimærkehandel, skall sköta distributionen i Skandinavien. Vad boken kommer att kosta här är ännu inte känt, troligen över 300 SKr., varvid man dock också måste beakta att nedan nämnda nytryck ingår i priset.

För behandlingen av de klassiska frimärksemissionerna, 1856-73, svarar dr Geill själv i handboken. Men hela arbetets huvudredaktör, den kände amerikanske samlaren Victor E. Engstrom, betygar i sin tillägnan att dr Geill inte bara genom vad han publicerat genom åren, utan också genom en korrespondens som omfattar "hundratals" personliga brev under arbetets gång, lämnat "auktoritative bidrag till vartenda kapitel" i hela verket.

För första gången publiceras i den nya handboksdelen i anslutning till Geills framställning en plåtning av 3-centsmärket av 1866 med avbildning av samtliga märken i både plåt I och plåt II och korta beskrivningar av kännemärkena för varje enskild position.

Dessutom finns inhäftat i varje exemplar av denna andra volym ett kvartsark av ett nytryck av DVI nr 1, som utförts av danska post- och telegrafverket. Härom berättar Engstrom i ett företal till vol. 2 av handboken - som under verkets samlade titel "Danish West Indies Mails, 1754-1917" har undertiteln "The Postal Emissions". I samband med ett besök i Köpenhamn under Hafnia-utställningen 1976 utverkade Engstrom att ett sådant nytryck skulle utföras med den i Danmarks postmuseum bevarade originalplåten. Torben Geill och Ib Eichner-Larsen, som är filatelistisk medarbetare i Berlingske Tidende, ordnade så att Engstrom fick sammanträffa med Paul Hansen, den danske postgeneralen, och han gick med på nytrycksidén och uppdrog åt postmuseets chef H.M. Jensen att ordna saken.

Den komplicerade uppgiften att uppsåra originalplåten både för märket och för undertrycket, att utvälja papper, hitta en tryckare med en press som passade för uppgiften samt avgöra färgnyansen, överläts jämte många andra detaljer åt danska postmuseets rådgivande kommitté, bestående av Hans Ehlern Jessen, Henry Kaaber och Henrik Eis, med Kaaber som huvudsvarig i samråd med dr Geill, berättar Engstrom i sitt förord.

Han säger att resultatet är ett nytryck i exakt samma nyans som postmuseets originalkarta (med vitt gummi), utfört med originalplåten och även med undertrycket från originalplåt, uppifrån vänster neråt höger.

Engstrom har som handbokens huvudredaktör haft biträde av Reidar (Ray) Norby, den norskfödde vice kuratorn för amerikanska postmuseet, en avdelning av Smithsonian Institution i Washington. Norby har haft hand om tryckningen, som i denna andra volym lyckats bättre än i den första, vilket är till fördel särskilt för avbildningarna av typolikheter och typfel hos enskilda märken, men också av de många hela försändelser med frimärken som visas.

Framställningen av de tvåfärgade DVI-märkena åtföljes av en plåtrekonstruktion av 1893 års 10-centsmärke, sjätte trycket. De hundra positionerna återgavs för flera år sedan i Scandinavian Collectors Clubs föreningsorgan "The Posthorn", men fotobilderna var ganska mörka och återges nu i förstorat format och förtydligade med vita pilspetsar som anger de särskiljande plåtfelen, samtidigt som dessa beskrivs även i text. Plåtningen av detta märke utfördes på sin tid av Doris Stericker, den numera avlidna modern till en annan av USA:s främsta DVI-filatelister, Christine Blinn.

Utom de vanliga frimärksemissionerna, som behandlas av olika författare, som sagt med Torben Geill som pappa till kapitlet om de "små fyrkanterna", innehåller den nya volymen också en mycket ingående genomgång av de båda lösenemissionerna. Denna är frukten av ett samarbete över Atlanten, mellan Torben Geill och den nu i somras bortgångne framstående danskamerikanske filatelisten Svend Yort, vars ställning i den amerikanska samlarvärlden illustreras av att han var kommissarie för FIP-utställningen i Washington 1966. Ett kapitel om DVI:s hetsaker, som Engstrom själv författat, avslutar den nu föreliggande volymen.

Fantastiska
Islandsobjekt
på auktioner
i höst

Ett par auktioner nu i september, båda avhållna i Schweiz, innehåller material från Island av ett slag som eljest ytterligt sällan kommer på marknaden. Innan vi går in på att beskriva vad som utbjudes vill vi först säga några ord om varför vi ägnar ett ganska stort utrymme åt dessa objekt, som på grund av sina höga priser ligger helt utanför ramen för vad den vanlige samlaren kan ägna sig åt.

Det har under de sista åren ibland sagts att marknaden för isländska frimärken varit svag eller "slö", jämfört med andra områden. Om detta är sant, kan en förklaring ligga i att det helt enkelt varit ett för litet utbud inom de bättre kategorierna av isländska märken, särskilt då av klassiska sådana. Ligger alltför mycket sådant material fastlåst i samlarnas album, blir ett samlingsområde dåligt representerat på auktionerna och förbi-sett. Det kan därför lätt hända att ett större utbud av eljest svåröverkomligt material ger ett större antal personer impulsen att starta en kvalitetssamling, när det nu finns ett tillfälle att lägga sig till med material av detta slag.

Ett intressant exempel på verkan av en sådan större Islandsauktion har vi i en auktion hållen i London 1965, då en svensk storsamlare sålde en del av sin samling. Den auktionen blev en stor succé med oväntat höga priser på de fina objekten, och man

kan säga att auktionen både i ett slag höjde hela prisnivån på Islands märken och väckte stort allmänt intresse för samlandet av Island. Hur det kommer att gå denna gång kan vi inte gissa i förhand. Det kan även denna gång ges en skjuts åt Islands-samlandet men naturligtvis är det möjligt att de dåliga konjunkturerna i så många länder håller ner intresset för dyrbarheterna denna gång. (Om vi kan komma över resultatlistor, skall vi återkomma till utfallet av auktionerna i nästa rapport.)

Och så till vad som nu utbjudes. Alla utbudspriser har här omräknats till svenska kronor efter den kurs som gäller efter svenska kronans devalvering med 10 % den 14 september i år och tillägg har gjorts för den provision som skall betalas av köparen.

Dansken Jørgen Junior (som för en del år sedan innehade auktionsfirman Skandia i København) har flyttat till Schweiz och höll sin auktion i Solothurn. Islandsdelen av auktionen var inte särskilt märkvärdig utom däri att den innehöll följande fyra objekt:

	<u>Utbudspris, Skr</u>
Kvartsark (25 märken) av 4 sk. fintandat	31.000
Helark av 8 sk	62.000
" " 16 sk. grovtandat	46.000
Det unika helarket av prir (Facit 36+37)	385.000 à 540.000
(sistnämnda pris angivet som "estimate" i katalogen)	

Den andra, och den riktigt stora, auktionen är den hos David Feldman i Zürich, vilken hålls ungefär då Du får denna rapport. En mycket stor del av materialet lär komma från en enda stor samlare. Här följer några axplock.

	<u>Utbudspris, Skr</u>
Ett av de endast tre kända brev 1870-72, som har danska frimärken och R-víks nummerstämpel 236	300.000
Två skildingbrev (av totalt 12 kända utanför muséerna)	180.000 resp. 230.000
75 skildingsmärken (varav många i block) + många otandade och provtryck	
4-block av 40 aur grovtandat (Facit nr 30)	75.000
Cirka 15 brev med aur 1876-1901	
Många prir och svåra Í GILDI	
Sammanlagt 3 Balbo-brev	à 14.000
Höpflug i 4-block	60.000
Det fortfarande odelade helarket om 50 märken av 15 aur Geysir otandat och med spegeltryck på baksidan (Facit 227 II)	120.000
Tjänste: Tjänste-ettan i 4-block	90.000

Utropspriset för de sammanlagt 503 objekten ligger vid c. 3 miljoner skr., varvid bör beaktas att denna auktionsfirma har som praxis att sätta "mycket låga" utbudspriser (tillika minimipriser) och räknar med att objekten skall gå till högre priser.

Prisutvecklingen på 16 års sikt

En intressant fråga är hur det lönar sig för den som satsar på sådana dyra objekt. Det finns nu en viss möjlighet att göra en bedömning genom att jämföra med 1965 års London-auktion, eftersom ett antal objekt därifrån också är med nu. Observera dock att London-priserna är de verkligen betalda, medan priserna 1981 är utbudspriser enl. ovan.

	(a) 1965 års auktion	(b) Utbud 1981	<u>b i % av a</u>
Skildingbrev med 2 st. 4 sk och 1 st. 8 sk prír-arket	24.500 57.500	180.000 385.000/ 540.000	740 670/940
4-block av Facit 30	30.000	75.000	250
4-block av Facit 52	3.000	12.000	400
4-block av Facit Tj. 1	26.600	90.000	340
Helark 8 sk	8.650	62.000	720
Alltinget, komplett uppsätt- ning av originalteck- ningarna på miniark, signerade av Hessheimer	12.250	55.000	450

Jämför nu med följande mera	(a)	(b)	
normala objekt, utploc- kade mest på måfå:	Facit hösten 1965	Facit hösten 1981	
10 aur 1897 (grovtand.)			
ostämplad	3:50	20:-	570
d:o stämplad	1:-	7:-	700
Serie Chr. IX, ostämpl. ej postfrisk	130:-	1.125:-	860
Serie Gullfoss 1931, d:o	75:-	750:-	1000
" " " , stämplad	15:-	140:-	930
" Alltinget tjänste, ost. ej pf	435:-	3.750:-	860
" Skálholt 1956, postfr	1:75	7:-	400

Jämförelsen är inte rättvis, då utbudspriserna ju icke är faktiskt betalda priser, men ändå tycks det under dessa år ha varit minst lika lönsamt att samla Island för den "vanlige" samlaren som för den store matadoren. I varje fall för den förre har inflationen, som gjort att en svensk krona av 1965 i dag motsvaras av kr. 3:23 à 3:50, överträffats så pass mycket att det investerade realvärdet bör ha bibehållits även efter beaktande av den prISRabatt eller de kostnader, som uppstår när man säljer sina märken.

Vilken fin hobby som ger så mycket glädjeämnen utan att det kostar något och tvärtom ger bibehållet realkapital (utan beskattning av den nominella värdehöjningen om man behåller märkena i minst 5 år - detta gäller en svensk samlare).

Prisutvecklingen på kort sikt

De nya katalogerna har kommit, och eftersom vi just talat om prisutvecklingen på litet längre sikt ligger det nära till hands att också kommentera sista årets prisutveckling, särskilt som den varit ovanligt drastisk. Åtminstone gäller det sistnämnda om man jämför de två senaste årgångarna av "stora" Facit, vilket vi här för enkelhets skull begränsar oss till.

Facit har i den nya årgången "1981-1982" upptagit den kontinentala vanan att notera skilda priser för postfriska och för ostämplade, icke postfriska märken, därtill föranledd av den tyvärr alltmer ökade benägenheten hos vissa samlare att även för äldre märken sätta särskilt värde på hur den i en samling aldrig visade baksidan ser ut. Facit noterar sådana dubbla priser för ostämplat fram till (i fråga om Island) kungarikets slut och gör det genom procentuella tillägg för postfriska

märken, varierande mellan 20 och 50 % för olika serier. Vad som kan väcka någon förvåning är att tillägget för postfriska skilding-märken inte satts högre än 50 %. Dessa märken är ju som postfriska rena rariteter. Av de 75 skilding-märkena på Feldmans auktion, vilka uppenbarligen kommer från kvalitets-samlingar, är bara några få postfriska.

Från republikens början i Island noterar Facit endast priser för postfriska och stämplade. Vad som bör beräknas för icke postfriska ostämplade märken från denna tid har vi inte hittat någon upplysning om. Skall vi gissa att 25 % avdrag är ungefär skäligt?

Priserna har stigit på alla vår förenings intresseområden. DVI synes ha den lägsta höjningen, 10-15 %. På Grönland har märkena stigit medan FDC i många fall står i oförändrade priser, medan lustigt nog nästan motsatta förhållandet gäller Färöarna, där det är FDC som stigit mest, vad nu detta kan bero på.

För att ge en ungefärlig bild av prisförändringarna betr. Islands märken skall vi ge följande översikt (inom varje grupp finns undantag både upp och ned);

Emissioner 1873 - Í GILDI	+ 10-15 %
" Christian IX-Fredrik VIII	+ 35-50 %
" Christian X - 1950	+ 20-25 %
" 1952-1956	+ 30-35 %
" därefter, växlande, mest	+ 10-15 %
" Tjänste t.o.m. Í GILDI	+ 10 %
" " efter Í GILDI	+ 15-25 %
Helsaker, kron- och nummerstämplar	+ 10 %
FDC	+ 20-30 %

De postfriska märkena har ju genom pristilläggen fått ytterligare höjningar av katalogvärdena.

Höjningarna är alltså större än tidigare år och tyder ju inte på något avsonnat intresse för Islands märken. Det kan kanske påpekas, att om Facits priser skulle anses ha legat rätt i förhållande till priserna i andra länder ("världsmarknadspriserna") när de sattes, ligger de 10 % för lågt i förhållande till dessa efter det att Sverige nyligen devalverat kronan med 10 %. Ytterligare något om Facits prissättning kommer i nästa avsnitt.

Isländsk kilovara

Det börjar bli något av en tradition att vi från Stellan Asklund får hans översikt över innehållet i ett paket (250 g) isländsk kilovara. Denna gång gäller det alltså årgång 1981, och vi tackar Stellan för analysen. Hans prissammanräkning har gjorts enligt "lilla" Facit 1981, som för stämplade moderna märken endast i mindre grad avviker från höstens "stora" Facit. Intet värde har medräknats för de märken, som i Facit betecknas med M (= massvara, de märken man anses kunna få gratis i frimärkshandeln om man betalar en expeditionsavgift av 1:- kr).

Här är Stellan Asklunds sammandrag (med en mindre omarbetning):

1. Antal märken 721 st (varav 67 st. "M") + 27 trasiga.
2. Antal olika märken: 41 st.
3. Äldsta märke: Facit 464 (Norden 1969, 10 kr).
4. Nyaste märke: Facit 556 (Landsorganisationen 1976, 100 kr).
5. Flertalet märken utgivna åren 1972-1976.
6. Största antalet märken av en sort: 80 kr i serien frimärks-jubiléet 1973 (193 st).
7. Totala katalogvärdet: 4.560 kr eller 6:32 i genomsnitt.

Liksom förra året påpekar Stellan Asklund att det höga genomsnittsvärdet beror på att så många (i år 244 st.) av märkena är sådana som Facit noterar stämplade till 10:- kr eller högre.

I vår sedan några år bedrivna lilla kampanj för en mera realistisk prissättning i Facit av stämplade moderna märken har vi tidigare flera gånger utgått från Stellan Asklunds statistik, och vi har anledning att göra det även i år, eftersom Facit endast obetydligt bättrat sig. Det finns klara orimligheter och eftersläpningar i Facits priser. Stellan Asklunds vanligaste märke, 80 kr frimärksjubiléet, som omfattade 27 % av hela skörden, står i stora Facit till 11:- kr. Närmast lägre valör i samma serie, 40 kr, är tryckt i lika stor (liten) upplaga och är prissatt som M (massvara). En så stor skillnad är naturligtvis orimlig. Samma tryckupplaga (1 milj.) har högsta valören, 100 kr, i 1100-årsserien 1974, som var vanligaste märket i Stellan Asklunds kvartskilo förra året och även var ganska vanlig i 1981 års kilovara. Detta märke noteras fortfarande i Facit till 10:- eller precis till dubbla beloppet av noteringen för samma series 30 kr-valör, ävenledes tryckt i samma upplaga! Alla de här nämnda fyra märkena borde nog stå i 2 à 3 kr stämplade. Högvalörernas höga priser synes vara en reminiscens från den tid då dessa märken var nytgivna.

- - - - -

Hursa?
Skildingar?

Läsaren av denna rapport har kanske blivit mystifierad av att vi talat om "skilding-märken" och "skilding-brev". Heter det då inte "skilling"? Nej, inte på isländska. Till den saken skall vi återkomma i en liten artikel i nästa rapport. Vi hade tänkt ta med den nu, men det blev litet brådis med utskriften, varför den får stå över.